DE PRVNELLA. CAP. CCXXXVII.

C

NOMINA.

Prunella.

NONDVM nobis conſtat quo nomine hæc herba ueteribus tum Græcis tum Latinis appellata ſit. Vulgus tamen medicorũ & herbariorũ Prunellam nominant. Germani Braunnellen oder Gottheyl.

FORMA.

Caules habet in medio ſtriatos, pingues & hirſutos: folia Ocimo ſimilia, coloris herbacei, & acuminata. Flores in ſummis caulibus ſpicatos, Lauandulæ uocatę herbæ non diſsimiles. Radicem tenuem, multis capillamentis fibratam.

LOCVS.

Naſcitur paſsim in pratis.

TEMPVS.

Maio & Iunio menſibus floret.

TEMPERAMENTVM.

Calidam & ſiccam eſſe conſtat, id quod ex guſtu patet: glutinoſa enim admodũ, & modicè amara eſt.

VIRES.

Vulnerariam eſſe herbam euidentiſsimũ eſt. Succum eius cum aceto & roſaceo mixtum, uehementes capitis dolores ſedare recentiores uno conſenſu tradunt, ſi tempora ex eo inungantur, Aphthas & oris ulcera, fauciumq; uitia ſuccus eiuſdem ſanat.

DE PENTAPHYLLO. CAP. CCXXXVIII.

D

NOMINA.

Quinquefolium unde dictum.

PENTAΦYΛΛON Græcis, Quinquefoliũ Latinis & officinis, Germanis Fünffingerkraut/oder Fünffblatt appellatur. Nomen à numero foliorũ habet: in unoquoq; enim pediculo quinq; eſſe deprehenduntur.

GENERA.

Maius Pentaphyllon.

Etſi Dioſcorides unum duntaxat Pentaphylli genus faciat, tamẽ nos ad noſtras reſpicientes terras tria eius genera in uniuerſum produximus. Vnũ quod maius appellauimus, prorſus ad Dioſcoridis picturã accedẽs, ut hoc nomine uerũ eſſe Quinquefoliũ putemus. Eſtq; duũm generũ: unum quod pallidos ſeu candidos flores obtinet, hinc eſt quod Quinquefoliũ maius candidum appellauerimus, Germanicè groß weiß Fünffingerkraut. Alterum floribus ornatur auri colorẽ æmulantibus, ſeu luteis. Nos ut diſcerneremus à priori, Quinquefoliũ maius luteum nominauimus. Dioſcorides etiã hæc duo genera innuere uidetur, cum inquit florem habere

Minus.

uel candidum uel auri æmulũ. Tertiũ minus diximus, quod priori haud diſsimile eſt, non tamen paſsim ut illud quinque folia obtinens. Hoc, cum non haberemus aliud nomen quo ipſum appellaremus, inter Quinquefolij genera connumerare placuit. Videtur uerò Hippocrates etiam duo Quinquefolij genera nouiſſe, unũ humilius, alterũ procerius, ut hoc nomine nobis etiã liceat minus & maius ſtatuere.

FORMA.

Ramulos habet feſtucarũ inſtar graciles, dodrantales, & in iſs ſemen. Folia Menthæ ſimilia, in ſingulis pediculis quina, rarò plura, per ambitum ſerræ modo inciſa: florem in candido pallidum, auri æmulũ. Radicem ſubrubrã, oblongam, Elleboro

Maius Quinquefolium eſt uerum Pentaphyllon.

nigro craſsiorẽ. Ex qua ſanè deſcriptione omnibus liquet, maius Quinquefoliũ eſſe legitimum. Ex una ſiquidem radice ſubrubra & oblonga, ramulos profert tenues, ac prorſus feſtucaceos, & in iſs ſemen, folia Menthę, quina in ſingulis pediculis, per ambitum ſerræ modo crenata, florem luteum, aut aureum. Quibus accedũt natalis locus (in riguis enim naſcitur) & immenſa adſtringendi facultas: quæ quidem ſingula ue-